

„Byla tam tribuna, tam ti soudruzi. Před ní se průvod zastavil. My zastavili právě tam, bylo nás asi třicet. Najednou vyběhl chlap z chodníku, vlítl mezi nás a řval: ‚Skauti, hurá, skauti.‘ Policajti ho hned vtáhli do davu, takže dál nevíme.“

(Jaroslav Šebek - Bubla)

„Jsem dosud přesvědčen, že tento čtvrtmilion mládeže hlásící se dnes k junáctví, není a nikdy nebude roveň čtvrtmilionu junáků a skautek. ... Není to možné prostě proto, že mnozí z nich, jakmile poznají, že junáctví ukládá značné povinnosti, odejdou po několika měsících sami z našich řad a půjdou tam, kde se od nich nebude žádati ani služba ani oběť.“

(Rudolf Plajner - Táta)

„Potápění skautské flotily ukončil nález prezidentovy hlavy. Celý zátylek měl uražený trhavinou. Otvor byl plný ostrých hrubých okrajů. Tvář však byla klidná a mírná. Z očí stékaly slzy Berounky.“

(Pedro – Jiří Zachariáš)

„Pište svým vůdcům na frontu.“

(výzva Junáka)

“O své resignaci, jejích důvodech a svém definitivním odchodu z Prahy jsem informoval presidenta republiky jako protektora Junáka, a dále ministerstva národní obrany, školství a osvěty, ochrany práce a sociálních věcí a také ministerstvo zdravotnictví, s nimiž jsem byl jako náčelník v úzkém pracovním styku. Je samozřejmé, že jsem informoval i World Scout Bureau v Londýně.

Bratrsky a velmi přátelsky jsem se rozloučil se všemi svými dlouholetými spolupracovníky a vzdálen od Prahy 300 km jsem pak očekával, kdy a jakou intenzitou budou na mne dopadat Jobovy rány. A dočkal jsem se jich (...)

- finanční ztráta 2/3 kupní ceny skautské rezervace na Štiříně,
- všechny mé příručky a rukopisy připravené k tisku šly do stoupy,
- odvolání konkursu na ředitelské místo na gymnasiu v Holešově, v němž jsem byl v navrženém ternu na prvním místě,
- přinucen odvolat žádost o habilitaci na Palackého universitě v Olomouci,
- po několikaměsíčním pobytu v kriminále v Uherském Hradišti propuštěn bez soudního řízení s příkazem, být si vědom, že jsem ideově zmrzačil půl milionu české mládeže, nevystupovat nikde na veřejnosti, nezajímat se o mimoškolní výchovu dětí a mládeže a nic nepublikovat.

V pozdějším období společenských reformací se na mne rovněž nezapomnělo. Ale to již přesahuje rámec těchto mých úvah a vzpomínek. “

(Rudolf Plajner - Táta)

„Cílem dívčího skautství má být povznesení fyzických i morálních sil české ženy prostředky příbuznými skautingu chlapeckému.“

(Anna Berkovcová)

„Lidé se skutečně zvedli a šli do ulic, byly tam transparenty, za které by nás ještě před rokem zavřeli a zmlátili.“

(Miloš Kříž - Floutek)

„Čeští skauti mají dnes za sebou skoro třicet let života v zemi, kde jim nehrozí zákazy a pronásledování. V zemi, která se hlásí k demokracii a tradici, z níž vyrůstal skauting. Tedy vůbec nejdelší etapu za těch sto let, kdy za své úspěchy i selhání mohou vděčit v první řadě sami sobě...“

(Jiří Zajíc - Edy)

„To mě potkal někdo, kdo mi řekl: Já tě znám! My jsme spolu byli vlčata, my obnovujeme oddíl, přijď... Takový přirozený boom byl jak ve čtyřicátém pátém, šedesátém osmém, tak v devadesátém roce. Najednou to mělo přichut' zakázaného ovoce, který se může.“

(Vladimír Cvrček - Vezír)

„Nové hnutí bude lékem na neduhy společnosti. Přispěje k její obrodě.“

(Antonín František Svojsík - Benjamín)

„Nosili jsme skautské košile, ze kterých jsme vše odpárali. Každý měl takový filc, na kterém byly patentky. Na filcu byly našité všechny skautské symboly: domovenka, číslo oddílu, slibová lilie, označení rádce nebo podrádce a služební léta – lipové lístky. Celé to bylo přicvaknuté na levé kapse košile a v případě nutnosti jsme filc mohli rychle strhnout. Ráno byl nástup v civilu, ale večer, když se setmělo, jsme se převlékli do krojů a zpívali skautskou hymnu.“

(Miloš Kříž - Floutek)

„Oddíl například musel mít kroniku a v ní samolepky s motivem šeríku, které se dostávaly za různé splněné úkoly. Jedním z nich bylo jít na sovětský film. Tak jsem koupil lístek do kina, nalepil ho do kroniky a dostal za to samolepku s šeríkem.“

(Mirko Veselý - Balú)

“JUNÁCI! Volám Vás vykonati povinnost! Přijďte v úterý ráno pokud možno v kroji na Starou Rychtu. A. B. Svojsík, vrchní vůdce“

(Antonín František Svojsík - Benjamín)

„V junáckém časopise jsme se dočetli, že 2. září se Skaut slučuje s pionýrskou organizací a všechny oddíly pod ní mají přežít.“

(Miloš Kříž - Floutek)

"Byly tři proudy. Jedni, kteří říkali: ‚No, jde především o děti, takže musíme zůstat především u nich. Ti se nechali zpacifikovat a zůstali v Pionýru. Pak byl druhý proud. Tito se na všechno úplně vybodli a říkali: ‚Já už toho mám dost.‘ Tak toho nechali a ti pak říkali, že skauting zanikl. A pak byl třetí proud, který jsme tvořili my, jenž jsme sestoupili do undergroundu.“

(Ivan Makásek - Hiawatha)

„Co to znamená ‚zrušit se‘? Co máš těm dětem říct, jak jim to máš vysvětlit? Oni to nejsou schopný pochopit, co se stalo. A jsou tady rodiče, který zodpovídají za ty děti, a ty zodpovídáš těm rodičům za ty děti. To byly tak silné vazby u nás. Chodili za námi: Prosím tě, vždyť ty jim napíšeš ten posudek, oni se jinak nedostanou na gymnázium, oni se nebudou moct vzdělávat.“

(Jana Pfeifferová - Janka)

„Ale nebylo to tak, že bychom veřejně hlásali, že jsme skauti. Já jsem se například dozvěděl o svém členství od jednoho kamaráda. Byla to nejistá doba, ta výchova byla stoprocentně skautská, ale ono slovo ‚skaut‘ jsme možná až příliš skrývali.“

(Luděk Bartoš - Harlem)

“Teď mají ukázat, zda odvážní jsou, nebo ne! Panečku, tohle je bobřík odvahy, jít někam, kde hrozí tak strašný trest, trest smrti! Právě dnes totiž byly vylepeny na rozích ulic nové červené plakáty, po levé straně v řeči Nepřítele, po pravé v češtině, oznamující popravu dvou rodin I s dětmi! Ti lidé poškozovali prý nějak zájmy Nepříteľovy říše... a proto tedy. Nejmladšímu popravenému bylo čtrnáct let. Co by se stalo s nimi - se Stopařem, Vilíkem a Jirkou, kdyby je nepřátelské hlídky dopadly? Ušetřily by je jen proto, že jim je teprve třináct? A mohli by se Vilík s Jirkou vymlouvat, že oni vlastně tu pečeť ani neodlepili - to Stopař, že je naváděl? A mohli by ho v té hrůze nechat samotného?”

(Jaroslav Foglar – Jestřáb; Strach nad bobří řekou)

„Při procesech se skauty v 50. letech, které přenášel čs. rozhlas, chodil otec po bytě, naslouchal a komentoval: „Hajzlové komunističtí, jděte do háje! Jak takhle můžete pomlouvat skauty, to byla nejlepší organizace, ve které jsem se kdy pohyboval... Nevěřím jim ani slovo, vždyť já skautoval od šesti let a vím, co je to za fajnovou organizaci pro kluky. My jsme slibovali republice, ne těm prevítům – a to nám nemůžou odpustit!“

(Ivan Makásek - Hiawatha)